

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 400/2019-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. decembra 2019 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcov Petra Molnára a Ľuboša Szigetiho predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKČIA], zastúpeného Advokátskou kanceláriou Bauer s. r. o., Dénešova 19, Košice, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Richard Bauer, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Špecializovaného trestného súdu, pracoviska Banská Bystrica pri rozhodovaní o jeho žiadosti o prepustenie z väzby z 1. júla 2019 v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Tp 26/2017 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Tost 29/2019, ako aj postupom Špecializovaného trestného súdu, pracoviska Banská Bystrica pri rozhodovaní o jeho žiadosti o prepustenie z väzby z 31. júla 2019 v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Tp 26/2017 a jeho oznámením sp. zn. 4 Tp 26/2017 zo 7. augusta 2019 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. augusta 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Špecializovaného trestného súdu, pracoviska Banská Bystrica (ďalej len „špecializovaný súd“) pri rozhodovaní o jeho žiadosti o prepustenie z väzby z 1. júla 2019 v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Tp 26/2017 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Tost 29/2019, ako aj postupom špecializovaného súdu pri rozhodovaní o jeho žiadosti o prepustenie z väzby z 31. júla 2019 v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Tp 26/2017 a jeho oznámením sp. zn. 4 Tp 26/2017 zo 7. augusta 2019.

2.1 Z obsahu ústavnej sťažnosti, z jej príloh a zo zistení ústavného súdu pri príprave jej predbežného prerokovania vyplýva, že sťažovateľ je stíhaný pre podozrenie zo spáchania zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“), pokračovacieho zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c) a ods. 4 Trestného zákona a obzvlášť závažného zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. c) a ods. 4 písm. a) a c) Trestného zákona.

2.2 Žiadosťou z 1. júla 2019 sťažovateľ žiadal o prepustenie z väzby na slobodu a prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky túto žiadosť predložil špecializovanému súdu na rozhodnutie 4. júla 2019.

Predmetnú žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu z 1. júla 2019 špecializovaný súd uznesením sp. zn. 4 Tp 26/2017 z 9. júla 2019 podľa § 79 ods. 3 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) zamietol.

Proti tomuto uzneseniu špecializovaného súdu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorá bola spolu s príslušným spisom predložená 23. júla 2019 najvyššiemu súdu, ktorý o tejto sťažnosti rozhodol uznesením sp. zn. 2 Tost 29/2019 zo 6. augusta 2019 tak, že podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku napadnuté uznesenie špecializovaného súdu vo výrokoch týkajúcich sa sťažovateľa zrušil a uložil špecializovanému súdu, aby vo veci znova konal a rozhodol.

Príslušný spis bol vrátený 12. augusta 2019 špecializovanému súdu, ktorý o žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu z 1. júla 2019 opätovne rozhodol uznesením sp. zn. 4 Tp 26/2017 zo 14. augusta 2019 tak, že ju podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku zamietol.

Proti tomuto uzneseniu špecializovaného súdu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorá bola spolu s príslušným spisom predložená 21. augusta 2019 najvyššiemu súdu, ktorý o tejto sťažnosti rozhodol uznesením sp. zn. 2 Tost 31/2019 z 27. augusta 2019 tak, že sťažovateľa prepustil z väzby na slobodu.

2.3 Okrem žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu z 1. júla 2019 sťažovateľ následne žiadal o prepustenie z väzby na slobodu aj žiadosťou z 31. júla 2019, na ktorú špecializovaný súd reagoval oznámením sp. zn. 4 Tp 26/2017 zo 7. augusta 2019 oznamujúcim sťažovateľovi záver, že o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu z 31. júla 2019 s poukazom na § 79 ods. 3 Trestného poriadku rozhodovať nebude, pretože najvyšším súdom nebolo dosiaľ rozhodnuté o predchádzajúcej žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu z 1. júla 2019 a v žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu z 31. júla 2019 sťažovateľ neuvádza iné dôvody, než sú tie, ktoré ním boli opakovane uvádzané.

3. Sťažovateľ po priblížení skutkového stavu namieta, že v zmysle Trestného poriadku, ako aj v zmysle judikatúry ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva sa

o žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu musí bez meškania rozhodnúť. Podľa názoru sťažovateľa rozhodnutie o väzbe nie je možné charakterizovať ako rozhodnutie bez meškania, keď sťažovateľ predmetnú žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu podal 1. júla 2019 a o tejto jeho žiadosti nebolo v čase podania ústavnej sťažnosti (14. augusta 2019), t. j. po štyridsiatich štyroch dňoch, stále právoplatne rozhodnuté a nerozhodnutie o jeho žiadosti o prepustenie z väzby z 1. júla 2019 bráni rozhodovaniu o jeho žiadosti o prepustenie z väzby z 31. júla 2019.

4. Vychádzajúc z obsahu ústavnej sťažnosti, možno zhrnúť, že podľa názoru sťažovateľa k namietanému porušeniu označených práv napadnutým postupom špecializovaného súdu, resp. najvyššieho súdu došlo tým, že všeobecné súdy o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu z 1. júla 2019 nerozhodli urýchlene, ako aj tým, že o jeho žiadosti o prepustenie z väzby z 31. júla 2019 nebolo rozhodnuté vôbec.

5. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

«1. „... Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ] na osobnú slobodu zaručené v čl. 17 ods. 2, ako aj jeho právo zaručené podľa čl. 17 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky a právo na urýchlené rozhodnutie o zákonnosti pozbavenia osobnej slobody zaručené v čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 4Tp/26/2017, a postupom Najvyššieho sudu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Tost 29/2019 v súvislosti s jeho žiadosťou o prepustenie z väzby zo dňa 1. júla 2019, porušené boli...

2. „... Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ] na osobnú slobodu zaručené v čl. 17 ods. 2, ako aj jeho právo zaručené podľa čl. 17 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky a právo na urýchlené rozhodnutie o zákonnosti pozbavenia osobnej slobody zaručené v čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 4Tp/26/2017, a jeho Oznámením č. k. 4Tp/26/2017 zo dňa 7. augusta 2019, v súvislosti s jeho žiadosťou o prepustenie z väzby zo dňa 31. júla 2019, porušené boli...

3... Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] finančné zadostučinenie v sume 5.000,-EUR (slovom päťtisíc eur), ktoré sú mu Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica a Najvyšší súd Slovenskej republiky, povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu...

4... Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica a Najvyšší súd Slovenskej republiky sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 415,51 (slovom štyristopätnásť eur a päťdesiatjeden centov) na účet jeho právnej zástupkyne Advokátskej kancelárie Bauer s. r. o., Dénešova 19, 040 23 Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu. «»

II.

Relevantná právna úprava

6. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa čl. 131 ods. 2 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach podľa čl. 127 ústavy v trojčlenných senátoch. Senát sa uznáva nadpolovičnou väčšinou svojich členov.

9. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

10. Podľa § 42 ods. 2 písm. f) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrhom na začatie konania je sťažnosť fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy.

11. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

12. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

13. Podľa § 122 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť môže podať osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené jej základné práva a slobody.

Sťažovateľom označené referenčné právne normy

14. Podľa čl. 17 ods. 2 ústavy nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok.

15. Podľa čl. 17 ods. 5 ústavy do väzby možno vziať iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu.

16. Podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru každý, kto bol pozbavený slobody zatknutím alebo iným spôsobom, má právo podať návrh na konanie, v ktorom by súd urýchlene rozhodol o zákonnosti jeho pozbavenia slobody a nariadil prepustenie, ak je pozbavenie slobody nezákonné.

III.

Ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu a samotné posúdenie veci ústavným súdom

17. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľovo podanie je možné kvalifikovať ako ústavnú sťažnosť v zmysle čl. 127 ústavy v spojení s § 42 ods. 2 písm. f), § 122 a nasl. zákona o ústavnom súde.

18. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je namietané porušenie základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy, resp. práva podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru postupom špecializovaného súdu pri rozhodovaní o jeho žiadosti o prepustenie z väzby z 1. júla 2019 v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Tp 26/2017 a súvisiacim postupom najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Tost 29/2019, ako aj postupom špecializovaného súdu pri rozhodovaní o jeho žiadosti o prepustenie z väzby z 31. júla 2019 v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Tp 26/2017 a jeho oznámením sp. zn. 4 Tp 26/2017 zo 7. augusta 2019. Podľa názoru sťažovateľa k porušeniu ním označených práv malo dôjsť tým, že všeobecné súdy o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu z 1. júla 2019 nerozhodli urýchlene, resp. bez meškania, ako aj tým, že o jeho žiadosti o prepustenie z väzby z 31. júla 2019 nebolo rozhodnuté vôbec.

19. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

20. Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

21. V rámci predbežného prerokovania s prihliadnutím na sťažovateľom formulované argumenty ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť sťažovateľa je potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde, a to z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

III.1 K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľa postupom špecializovaného súdu pri rozhodovaní o žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby z 1. júla 2019 v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Tp 26/2017 a postupom najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Tost 29/2019

22. Z už citovaného § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. O zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. II. 59/2019, II. ÚS 194/2019).

23. Z čl. 17 ods. 2 ústavy a čl. 5 ods. 4 dohovoru, ktorými sa zaručuje osobná sloboda, možno vyvodiť aj právo podať návrh na konanie, v ktorom by súd neodkladne

alebo urýchlene rozhodol o zákonnosti väzby a nariadil prepustenie, ak je táto nezákonná (III. ÚS 7/00, II. ÚS 642/2017, I. ÚS 299/2019).

24. Ústavný súd už vo svojej judikatúre k rozhodovaniu všeobecných súdov o väzbe obvineného/obžalovaného uviedol, že aj keď sa jednotlivé lehoty z hľadiska požiadaviek neodkladnosti alebo urýchlania posudzujú podľa všetkých okolností prípadu, spravidla lehoty rátané na mesiace sú príliš dlhé a nevyhovujú týmto požiadavkám (III. ÚS 7/00, I. ÚS 18/03). V tejto súvislosti ústavný súd konštatoval, že požiadavke, aby príslušný súd bezodkladne rozhodol o zákonnosti väzby v zmysle čl. 17 ods. 2 ústavy a čl. 5 ods. 4 dohovoru, nezodpovedá lehota počítaná na mesiace, ale na týždne. Tejto požiadavke preto spravidla nemôže zodpovedať lehota konania presahujúca na jednom stupni súdu dobu jedného mesiaca a ani nečinnosť trvajúca týždne (napr. III. ÚS 126/05, III. ÚS 216/07, III. ÚS 147/2011, I. ÚS 276/2019, I. ÚS 299/2019, II. ÚS 86/2019).

25. Ústavný súd teda posúdil ústavnú sťažnosť sťažovateľa vo vzťahu k napadnutému postupu špecializovaného súdu a najvyššieho súdu v súvislosti s rozhodovaním o žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby z 1. júla 2019.

26. Z ústavnej sťažnosti sťažovateľa, z jej príloh a zo zistení ústavného súdu pri príprave jej predbežného prerokovania (bod 2.2) vyplýva, že konanie o sťažovateľovej žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu z 1. júla 2019 trvalo na špecializovanom súde od 4. júla 2019 do 22. júla 2019 a od 12. augusta 2019 do 20. augusta 2019, teda celkovo 28 dní.

Konanie o sťažnostiach proti rozhodnutiam špecializovaného súdu, ktorými opakovane rozhodoval o sťažovateľovej žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu z 1. júla 2019, trvalo na najvyššom súde od 23. júla 2019 do 11. augusta 2019 a od 21. augusta 2019 do 27. augusta 2019, keď bolo definitívne právoplatne rozhodnuté o sťažovateľovej žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu z 1. júla 2019, teda celkovo 27 dní.

27. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd konštatuje, že doba rozhodovania o žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu z 1. júla 2019 nepresiahla na jednom stupni súdu dobu jedného mesiaca. Doba rozhodovania o väzbe obvineného

na jednom stupni v trvaní 28 dní (špecializovaný súd), resp. 27 dní (najvyšší súd), ako to je v prípade sťažovateľa, je pritom, vychádzajúc z už poukazovanej stabilnej judikatúry ústavného súdu, v súlade s požiadavkou na neodkladné rozhodnutie o väzbe. Ústavný súd zároveň konštatuje, že v okolnostiach posudzovaného prípadu nevzhliadol žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by boli (v kontexte práva na prednostné a urýchlené rozhodnutie o väzbe) spôsobilé spochybniť ústavnú akceptovateľnosť postupu príslušných orgánov verejnej moci vo veci sťažovateľa.

28. Na základe uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že postup špecializovaného súdu, ako ani postup najvyššieho súdu pri rozhodovaní o sťažovateľovej žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu z 1. júla 2019 nevykazujú také ústavne relevantné nedostatky, ktoré by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohli reálne viesť k vysloveniu porušenia základných práv sťažovateľa podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy, resp. jeho práva podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

III.2 K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľa postupom špecializovaného súdu pri rozhodovaní o žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby z 31. júla 2019 v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Tp 26/2017 a jeho oznámením sp. zn. 4 Tp 26/2017 zo 7. augusta 2019

29. Sťažovateľ taktiež namietal porušenie svojich práv postupom špecializovaného súdu pri rozhodovaní o žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu z 31. júla 2019 v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Tp 26/2017 a jeho oznámením sp. zn. 4 Tp 26/2017 zo 7. augusta 2019, ku ktorému podľa názoru sťažovateľa malo dôjsť tým, že špecializovaný súd vôbec nerozhodoval o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu z 31. júla 2019.

30. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že na žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu z 31. júla 2019 reagoval špecializovaný súd napadnutým

oznámením sp. zn. 4 Tp 26/2017 zo 7. augusta 2019, v ktorom poukázal na § 79 ods. 3 Trestného poriadku, podľa ktorého obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

31. V nadväznosti na uvedenú zákonnú úpravu špecializovaný súd v napadnutom oznámení konštatoval, že keďže o predchádzajúcej žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu špecializovaný súd rozhodoval uznesením sp. zn. 4 Tp 26/2017 z 9. júla 2019, o sťažovateľovej sťažnosti proti tomuto uzneseniu špecializovaného súdu najvyšší súd dosiaľ nerozhodol a v žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu z 31. júla 2019 sťažovateľ neuvádza iné dôvody, než sú tie, čo ním boli opakovane uvádzané, tak špecializovaný súd o tejto sťažovateľovej žiadosti rozhodovať nebude.

32. Ústavný súd konštatuje, že špecializovaný súd na žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu z 31. júla 2019 adekvátne reagoval poukazom na konkrétne ustanovenie procesnoprávneho predpisu, ktorým sa konanie riadilo, t. j. na § 79 ods. 3 Trestného poriadku, a jasne a zreteľne uviedol dôvody, prečo aplikoval práve túto normu. Podľa názoru ústavného súdu forma odpovede špecializovaného súdu, ako aj jej obsah plne zodpovedajú zneniu, zmyslu, ale aj účelu použitého ustanovenia Trestného poriadku. Inak povedané, špecializovaný súd sa žiadosťou sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu z 31. júla 2019 náležite zaoberal a výsledkom tejto jeho činnosti bol záver, že príslušné zákonné ustanovenie mu nedovoľovalo o predmetnej žiadosti o prepustenie sťažovateľa z väzby na slobodu rozhodovať.

33. Z uvedených dôvodov ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľa aj v časti smerujúcej proti postupu špecializovaného súdu pri rozhodovaní o žiadosti o prepustenie z väzby z 31. júla 2019 v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Tp 26/2017

a jeho oznámením sp. zn. 4 Tp 26/2017 zo 7. augusta 2019 odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na už uvedené ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

34. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť ako celok odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v jeho ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. decembra 2019

Jana Laššáková
predsedníčka senátu